

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง พนักงานเทศบาลขออนุญาตลาป่วย

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๓.๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดยะลาได้มีหนังสือขออนุญาตให้พนักงานเทศบาลลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวและได้รับเงินเดือนเต็ม กรณีนายสุรพล เหมมณี เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลเบตง ขออนุญาตลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึง ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีกำหนดหนึ่งปี เนื่องจากได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยออกปฏิบัติหน้าที่ดับเพลิงเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บและรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล หลังจากนั้นได้เกิดอาการเจ็บป่วยเรื้อรังมา จึงยื่นเรื่องถึงกรมการปกครองขออนุญาตให้นายสุรพล เหมมณี ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวและได้รับเงินเดือนเต็มตามกำหนดเวลาที่ขออนุญาตลาป่วย

คณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นว่า อำนาจในการอนุญาตการลาป่วยหนึ่งปี ยังเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้มอบอำนาจให้แก่ปลัดกระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แต่ในขณะที่กระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า อำนาจในการพิจารณาอนุญาตน่าจะเป็นของนายกเทศมนตรีตำบลเบตง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

กรมการปกครองจึงหารือว่า อำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้นายสุรพล เหมมณี ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลตำบลเบตงลาป่วยเป็นเวลาหนึ่งปี และการเบิกจ่ายเงินเดือน เป็นอำนาจอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือเป็นอำนาจอนุญาตของนายกเทศมนตรีตำบลเบตง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง และสำนักงาน ก.ท.) แล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานเทศบาลนั้น ในปัจจุบันนี้ยังเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในกรณีการลาของ

พนักงานเทศบาลซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเนื่องจากการปฏิบัติราชการนั้น ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๘ วรรคสอง^๑ แห่งระเบียบดังกล่าวว่า การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานเทศบาลซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติหน้าที่นอกที่ตั้ง

สำนักงานหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งอนุโลมมาใช้แล้ว ได้บัญญัติในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง^๒ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ จึงมีปัญหาว่าเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับแล้ว อำนาจในการพิจารณาอนุมัติการลาเนื่องจากเจ็บป่วยจากการปฏิบัติราชการเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรี ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ บัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น และตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ การบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาลเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี แต่โดยที่มาตรา ๓๓ (๑)^๔

^๑ ข้อ ๘ วรรคสอง

วรรคสอง

วรรคสอง

การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือเนื่องจากต้องไปปฏิบัติหน้าที่นอกที่ตั้งสำนักงาน หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๒ มาตรา ๖ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาลถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี แต่ถ้าระยะเวลาหนึ่งปีไม่เพียงพอ คณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ลาต่ออีกก็ได้

วรรคสอง

วรรคสอง

^๓ มาตรา ๑๕ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

วรรคสอง

วรรคสอง

^๔ มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางในการรักษาระบบคุณธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมตลอด

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ ได้กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติ โดยอยู่ในกรอบมาตรฐานทั่วไปที่ ก.ถ. กำหนดอีกชั้นหนึ่ง แต่ขณะนี้ ก.ถ. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลอันเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนั้น อำนาจของนายกเทศมนตรีที่จะพิจารณาออกคำสั่งสำหรับการดังกล่าวในเทศบาลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ จึงยังไม่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม มาตรา ๓๙ วรรคสาม^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ และข้อ ๓๕^๖ ของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กำหนดว่า ระหว่างที่ยังไม่มีมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นฯ ซึ่งกรณีการลาของพนักงานเทศบาลนี้ เมื่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑) กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม และตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการฯ กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ดังนั้น กรณีพนักงานเทศบาลตำบลเบตง (นายสุรพล เหมมณี) ขออนุญาตลาป่วยและขอรับเงินเดือนเต็มตามกำหนดเวลาที่ขออนุญาตลาป่วยตามที่หารือมานี้ ผู้มีอำนาจอนุญาตจึงได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามความในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒๕/๒๕๓๗

ถึงการกำหนดโครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ การกำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๓๙ วรรคสาม

ฯลฯ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานกลาง มาตรฐานทั่วไป หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการองค์การบริหารราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานเมืองพัทยา ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

^๖ ข้อ ๓๕ การใดที่ได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ใช้ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับและมีได้กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศฉบับนี้

เรื่อง การมอบอำนาจให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการแทน

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๕